

‘Χωρίς ανθρώπους’

/ Α

πίστη

Κανείς δεν μπορεί να

αγιάση, αν δεν υπάρχουν γύρω του άνθρωποι που να τον ερεθίζουν συνεχώς με τον τρόπο τους, με τις ύβρεις τους, με τις παρατηρήσεις τους, με την τεμπελιά τους, με την κακία τους, με την συκοφαντία τους. Εάν δεν έχεις τέτοιους ανθρώπους, ή εάν σου φαίνεται κακό αυτό που σου κανουν δεν τους ευγνωμονής αλλά αντιδράς, δεν υπάρχει σωτηρία για σένα, ούτε πνευματική πρόοδος, διότι αυτά ωριμάζουν τον άνθρωπο.

Αυτά τον ταπεινώνουν-όχι με την έννοια της ταπεινώσεως των αγίων, πόρρω απέχεις αυτής-και τον καθιστούν ικανό να ζήσει στην ζωή. Όποιος δεν έχει ανθρώπους να του βάζουν συνεχώς τρικλοποδιές, είναι αδύνατον να ζήσει στην ζωή · γίνεται μυγιάγγιχτος άνθρωπος. Και εάν μεν είναι μοναχός, περνούν τα χρόνια χαμένα · εάν δε είναι παντρεμένος, οδηγείται στο διαζύγιο.

Ο όσιος Νείλος λοιπόν αντιμετώπιζε τον πειρασμό και τον λογισμό ότι στο κοινόβιο υπάρχουν οι άλλοι, που με τους εξευτελισμούς τους , με τα πληγώματά τους, με τα ονειδή τους, σε εξουθενώνουν, σε ταπεινώνουν και καθιστούν άξιο να υποδέχεσαι το Πνεύμα το Άγιον. Στην σπηλιά δεν υπάρχει κανένας.

Ποιός θα σε εξουθενώσει; Ποιός θα σε πληγώσει;

Το πρόβλημα αυτό το έλυσε ο όσιος με το να αναλάβη ο ίδιος το έργο των άλλων.
[\(περισσότερα...\)](#)